

Een Israëlcommissie aan het werk

In 2003 heeft ds. Wiendelt Steenberg, voorzitter van onze commissie, al eens in dit blad over opzet en programma van de Zwolse commissie geschreven. We stonden toen nog in de startblokken. Allereerst zijn we begonnen met een ‘Beleidsvisie’, waarin puntsgewijs is beschreven: de visie (waarom moet er aandacht zijn voor Israël), het plan (hoe geven we dat vorm) en de uitwerking (wat doen we concreet).

Wat gebeurde er in 2006

Nadat de commissie in 2002 was opgericht wachtte ons de taak om de gemeente ‘warm’ te krijgen. Te snel wordt gedacht dat het een hobby is, en dat als er eenmaal een Israëlcommissie is, de rest van de gemeente er niets meer aan hoeft te doen. Het heeft moeite en lange adem gekost om dat te doorbreken. De grote ommekeer kwam in 2006. In onze Beleidsvisie staat o.a. beschreven wat je concreet kunt doen: het organiseren van reizen naar Israël en contacten onderhouden met Messiasbelijdende Joden in Nederland en Israël. In vergelijking met andere concrete doelen in het Beleidsplan, die meer betrekking hebben op wat je binnen de eigen gemeente kunt doen, zijn dit doelen buiten je eigen gemeente. Maar hoe geef je daar gestalte aan?

Drie gebeurtenissen waren in 2006 van

invloed op die omslag: een thema-avond in maart, de aankondiging dat door het vertrek van ds. Hilbers de Afrika-werkreizen voor jongeren van onze gemeente zouden stoppen en de gemeentereis naar Israël, die in april 2006 plaatsvond. Binnen de commissie leefde de wens om meer te weten over de positie van Messiasbelijdende Joden in Israël. Toen ds. Kees Jan Rodenburg in maart 2006 weer voor een werkbezoek naar Nederland zou komen, hebben we hem gevraagd dat onderwerp voor ons op een thema-avond te behandelen.

Op die goedbezochte avond maakte hij duidelijk dat voorgangers van Messiasbelijdende gemeenten de oproep deden: laten christenen die Israël bezoeken niet alleen de bekende plaatsen bezoeken, maar laten ze ook eens belangstelling voor onze christelijke gemeenten hebben! Dat was natuurlijk een punt! Maar.... een maand later, in april, zouden wij met een groep gemeenteleden in Israël zijn en dan konden we laten zien dat wij wél contact wilden. De praktijk bleek echter stug. Ons programma zat erg vol met andere activiteiten en de voorganger die Kees Jan Rodenburg had uitgenodigd toen we hem een avond in Jeruzalem ontmoetten, kon op het laatste moment niet. Zo kwamen we in Nederland terug zonder een contact te hebben gelegd.

Weer naar Israël

Een paar weken na terugkomst van de gemeentereis, werd ik gebeld door Kid Lev-Ary. Hij was net lid geworden van onze gemeente en had gelezen dat de commissie nieuwe leden zocht. Hij wilde graag weten of dat iets voor hem was.

Kid is geboren in Tel Aviv in een Joods gezin, maar werd niet godsdienstig opgevoed. Hij was in Eilat in aanraking

ds. Kees Jan Rodenburg

Binnen de commissie leefde de wens om meer te weten over de positie van Messiasbelijdende Joden in Israël

Harriët Tamminga-Hebels

Groepsreis Israël 2006

De overvolle
kerkzaal

Veel verschillen vielen ons op: de inhoud van de dienst, de invloed van de voorganger, de invulling vanuit de joodse traditie

gekomen met christenen. Toen hij later met een Nederlandse vrouw trouwde en in Zwolle ging wonen, kwam hij via een Alphacursus tot een levend geloof en deed uiteindelijk belijdenis in onze gemeente.

Zijn toetreden tot de commissie was het beginpunt van een verrassende ontwikkeling. Het bleek zijn droom te zijn, te horen bij een gemeente die bereid was contacten aan te gaan met een gemeente in Israël. Dat sloot aan bij mijn droom om contacten te krijgen met een gemeente in Israël en van daaruit jongeren (en ouderen) naar Israël te laten gaan.

Hoe nu verder?

Begin juni 2006 stelden we een en ander aan de orde binnen de commissie; ons voorstel besloten we met de volgende zin: We weten nu nog niet wat we kunnen verwachten, maar vertrouwen op Gods leiding op deze weg naar onze broeders en zusters in Israël. Hierbij laten wij ons inspireren door Efeziërs 2:14-22.

Nadat de commissie het voorstel had overgenomen ging ook de beleidsgroep (cluster) die binnen de huidige structuur van onze gemeente advies uitbrengt aan de kerkenraad, ermee akkoord. Zo kwam het doel: een partnerschap aan te gaan met een gemeente in Israël dichterbij.

Maar hoe vind je contacten met zo'n gemeente als je een paar duizend kilometer bij elkaar vandaan bent? Het leek ons het beste daarvoor zelf naar Israël te gaan. In augustus zou daarom een eerste werkbezoek in dat land gebracht worden.

De eerste reis

De reis stond gepland van 9 – 21

augustus. De tickets waren gekocht en er moest veel voorbereid worden: welke gemeenten zouden we kunnen bezoeken, waar had Kid al eens contact mee gehad, welke gemeenten werden door Kees Jan Rodenburg aangeraden; uiteindelijk een hele lijst van adressen en contactpersonen. Maar wat een schrik toen in Israël de Libanonoorlog uitbrak. Konden we nog wel gaan? Was het verantwoord? Maar gezien de informatie die Kid vanuit Israël kreeg en het feit dat er geen negatief reisadvies kwam, besloten we om toch te gaan. Na een bidstond met gemeenteleden gingen we 9 augustus op reis. Ik had verwacht een ontredderd land aan te treffen waar iedereen in de ban van de oorlog zou zijn, maar dat was niet het geval. In die delen van het land waar de raketten niet konden komen ging het leven schijnbaar gewoon door: volle winkels, terrasjes en stranden.

We hebben die eerste reis verschillende gemeenten bezocht: in Jaffo, Tel Aviv, Rishon leTzion en Jeruzalem. Veel verschillen vielen ons op: de inhoud van de dienst, de invloed van de voorganger, de invulling vanuit de joodse traditie, de ontvangst van gasten etc. Het was heel goed om die bijeenkomsten mee te maken en te ondervinden hoe een gemeente 'aanvoelde'. Het was steeds ook heel verrassend hoe we ontvangen werden. Soms ook teleurstellend toen we, hoewel er via telefonisch contact een afspraak was gemaakt met de voorganger, toch voor een dichte deur kwamen omdat er in augustus geen diensten werden gehouden. Maar daardoor kwamen we bij een andere gemeente waar we een fijne dienst en een leuke picknick meemaakten!

Ook de contacten die we in de tussenliggende dagen kregen (gesprekken met voorgangers, gemeenteleden en 'toevallige' ontmoetingen) waren heel bemoeiend. Dat we ondanks de oorlog tóch naar Israël waren gekomen verraste de mensen. Het werd erg gewaardeerd

Kid Lev-Ary in
het park

omdat het aangaf dat we serieus waren in onze wens om contact te maken.

Hoe verder?

Na terugkomst moesten we natuurlijk verslag uitbrengen en onze plannen verder de gemeente inbrengen. Dat hebben we ook gedaan bij het CIS (Centrum voor Israëlstudies) in Ede, waar we ook geregeld mailcontact mee hebben, evenals met Kees Jan Rodenburg. Door een digitale Nieuwsbrief aan vrienden en belangstellenden houden we die groep op de hoogte van alle ontwikkelingen en via artikelen in ons maandblad Contact wordt de gemeente geïnformeerd. Als 'fundraising' begonnen we in december met Sabbatmaaltijden (een maandelijks viergangendiner voor € 30,-).

In ons Actieplan dat we aan de kerkenraad voorlegden, staat o.a. dat we bij het aangaan van contacten **drie doelgroepen** hebben:

- 1) **de Messiasbelijdende gemeente in Israël:** bemoediging en versterking van hun missie
- 2) **de CGK Zwolle:** nieuwe impulsen in de visie op Israël en bewustwording van onze taak t.o.v. Israël
- 3) **deelnemers aan uitwisseling:** visie op Israël, geloofsversterking en persoonlijke vorming.

De kerkenraad is begin februari 2007 unaniem accoord gegaan met dit Actieplan. Eind februari hebben Kid Lev-Ary en ondergetekende tijdens een tweede werkbezoek gemeenten rond Haifa bezocht, een regio die in augustus 2006 niet bereikbaar was. Op grond van onze rapportage is besloten om de gemeente Chesed weEmet (Genade en waarheid) in Rishon leTzion (vlakbij Tel Aviv) te benaderen. Deze gemeente reageerde positief en daarna zijn er al veel mailtjes over en weer gegaan en heeft Kid in mei hun Pinksterconferentie in Haifa bijgewoond! Ds. Steenbergen heeft het mailcontact met hun voorganger Baruch Maoz opgepakt en ettelijke theologische

Baruch Maoz

onderwerpen betreffende de positie van Israël en de verhouding van kerk en Israël zijn de revue al gepasseerd. Het is erg fijn om door die correspondentie* te zien hoe dicht we theologisch en confessioneel bij elkaar liggen. Alle contacten gaan in het engels, dus er gaat veel tijd zitten in het vertaalwerk.

De huidige plannen

Een van de doelen die we voor ogen hadden is de uitwisseling van groepen, jong en ouder. Veel werk is daar al voor verzet en zoals het er nu naar uitziet gaat er in februari 2008 een groep volwassenen en in juli 2008 een groep jonge gemeenteleden o.l.v. Kid Lev-Ary en andere begeleiders twee weken naar Israël. De jongeren zullen o.a. samen met een groep jonge gemeenteleden van Chesed weEmet aan een project werken en samen kamperen. In de toekomst hopen we natuurlijk dat ook gemeenteleden van Chesed weEmet naar Zwolle zullen komen.

Een droom is waar geworden. Gebeden zijn verhoord.

We danken God die ons dit in ons hart heeft gegeven en ons daar zo in gezegend heeft.

Maar vooral danken we God dat we op deze manier de gemeente in Israël kunnen sterken in hun taak Zijn liefde, geopenbaard in het verlossingswerk van Jezus Messias, onder hun volksgenoten te verspreiden.

commissie Kerk en Israël CGK Zwolle
kerkenisrael@hetnet.nl

* binnenkort kunt u op de site www.zwolle.cgk.nl de uitgekomen Nieuwsbrieven en deze correspondentie bekijken!

Besloten is om de gemeente Chesed weEmet (Genade en waarheid) in Rishon leTzion (vlakbij Tel Aviv) te benaderen

Kid met David en Lisa Loden in Netanya